

Diaconie van de Markuskerk heeft een 'dikke portefeuille' met diaconaal werk

Breda-Oost heeft de handen meer dan vol

Diaconaal werk in een grote stad valt niet altijd mee. Aan de ene kant zijn de problemen van de stad vaak omvangrijk en complex en belanden meer mensen tussen wal en schip. Aan de andere kant is het aantal mensen dat bereid is diaconaal werk te doen binnen de hectiek van de stad niet heel groot. Maar Hannie Bouman (75) uit Breda houdt vol.

Naam:
Hannie Bouman-Drent,
diaken Markuskerk te
Breda

Woonplaats:
Breda

Leeftijd:
75 jaar

Voormalig beroep:
leerkracht basisschool

Al elf jaar diaconaal werk heeft de van oorsprong Friese Hannie erop zitten. Wel met een tussenpauze. Na twee periodes van vier jaar leek het erop dat ze het stokje definitief aan anderen zou doorgeven, maar het was moeilijk voldoende diaconale menskracht te mobiliseren in de Bredase wijk Heusdenhout. Waarop Hannie de rug rechtte en besloot er nog maar eens vier jaar aan vast te plakken. "Och, misschien nog wel langer. Geraniums kan ik altijd nog gaan kopen. Waarom zou ik dit werk niet doen zolang ik het kan." Samen met vijf andere diakenen binnen de Markuskerk is Hannie betrokken bij een grote hoeveelheid diaconaal werk. Vooral in de eigen stad, maar ook bij diaconaal werk in Afrika, Roemenië en Suriname. Te veel om op te noemen. Als ware jongleurs houden ze alle bordjes in hun omgeving draaiende in de wetenschap dat ze daarmee een aanzienlijke bijdrage leveren aan medemensen in de knel.

De Bus

Het is vooral de bestrijding van armoede in eigen land waar de diaconie van de Markuskerk veel energie in stopt. Want wat zich heel duidelijk aftekent is dat meer en meer mensen in Nederland onder de armoedegrens belanden. Steeds vaker zijn mensen aangewezen op hulp van voedselbank of andere projecten, ook in Breda. Hannie: "Zo hebben we hier een initiatief van de gezamenlijke kerken, herberg De Bus. Dat is een bus die drie keer per week in de buurt van het station staat als een soort opvangplek voor daklozen. Ze kunnen er koffie, soep en een broodje krijgen. En als ze willen ook een gesprek van mens tot mens. Iedereen is er welkom zolang ze zich maar aan de regels houden. Er komen natuurlijk ook verslaafden,

maar dealen bijvoorbeeld is absoluut verboden."

De Bus voorziet ook in andere behoeften, zoals kleding. Zeker in dit jaargetijde is er een voorraad van gebruikte maar nog goede truien en broeken. Daar is veel vraag naar. "Niet alleen in de winter hoor. Ook in de zomer kunnen veel mensen een T-shirt goed gebruiken."

Kerstherberg

Een beetje in het verlengde van De Bus kent Breda het initiatief van de Kerstherberg. Een jaarlijks terugkerend fenomeen waar mensen van kerstavond tot en met tweede kerstdag terecht kunnen. De dag voor Kerst verzamelen vrijwilligers van de kerken voedsel bij winkeliers in de stad dat anders weggegooid zou worden. "En dat is enorm veel", vertelt Hannie. "We maken er zo'n honderd kerstpakketten van en we kunnen er al die dagen ook nog eens van koken."

De Kerstherberg is voor de diakenen van de Markuskerk van grote betekenis. "Wat alleen erg lastig is, is dat we met de Kerstherberg steeds weer naar een andere plek op zoek moeten. We hebben een aantal jaren in een militair gebouw gezeten, maar daar moesten we uit. Nu gebruiken we een buurthuis, maar daar komt ook weer een eind aan. Misschien kunnen we terecht in de Lutherse kerk maar dat is nog lang niet zeker. Maar we gaan hoe dan ook door. Als we niks kunnen vinden improviseren we een ruimte in de Markuskerk."

De voedselbank in de wijk, een zelfstandige organisatie maar voor een groot deel weer 'gevoed' door de gezamenlijke kerken, kent ook drukke tijden. Een keer in de week is de

De Markuskerk in de wijk Heusdenhout in Breda.

voedselbank geopend, op vrijdag. De rijen zijn daar dan lang. "Honderden mensen komen hier wekelijks hun voedselpakket halen. Ook hier zie je dat de behoefte toeneemt. Het eind is volgens mij nog niet in zicht. In de Markuskerk hebben we een voedselkar staan. We vragen kerkgangers daar spullen op te leggen die binnen de voedselbank bruikbaar zijn. Dat werkt goed. Elke maand is de kar vol en brengen we de opbrengst naar de voedselbank. Zo kan elk lid van de kerk op zijn of haar manier wat bijdragen."

45 km-autootje

Een apart succesverhaal binnen de activiteiten van de Bredase diaconie is dat van de 60-jarige minder-valide mevrouw die met haar 45 km-autootje in de problemen belandde. Die mevrouw kocht zo'n handig ding bij een zaak, maar al snel bleek er het een en ander loos te zijn met het autootje. "Alleen de verkopende handelaar gaf niet thuis. Deze mevrouw kwam weleens in het diaconaal centrum het Annahuis en deed daar haar verhaal. We zijn met de kwestie naar de Rijdende Rechter gegaan. We konden meteen terecht. Vandaag gebeld en de volgende dag stonden we al in de studio. We kregen in alle opzichten gelijk. Maar ja,

geregeld is het nog niet. De Rijdende Rechter heeft een advocaat ingeschakeld en de zaak moet nog worden afgerond. Intussen hebben we met de diaconie wel gezorgd dat de mevrouw weer kan rijden met haar wagentje. Dat vinden we dan weer een mooi tastbaar resultaat. Ik was afgelopen zomer op vakantie in Spanje en keek daar naar die aflevering van de Rijdende Rechter. Op een bepaalde manier is dat ook weer grappig."

Hannie Bouman:
"Zat werk te doen.
Geraniums kopen
kan ik altijd nog."

TEKST EN FOTO'S: GERRIT GROENEVELD,
FREELANCE FOTOGRAAF EN JOURNALIST.